

Nr 477.

Av herrar **Andersson** i Surahammar och **Eriksson** i Sandby, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 346, med förslag till lag angående ändring i vissa delar av lagen den 14 juni 1907 (nr 36 s. 1) om nyttjanderätt till fast egendom m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 346 med förslag till lag angående ändring av vissa delar av lag den 14 juni 1907 om nyttjanderätt till fast egendom m. m. har icke Kungl. Maj:t funnit anledning att i fråga om byggnads- och underhållsskyldighet föreslå sådan ändring i allmänna arrendelagen, som skulle ålägga jordägare att vid arrendators tillträde avlämna erforderliga bostäder i sådant skick att de överensstämman med hälsovårdsstadgans föreskrifter, samt att jordägare även under arrendetiden skall ha bostaden i sådant skick.

Skälen för dylik ändring i allmänna arrendelagens bestämmelser anfördes dels i det särskilda yttrandet av herr Falk till 1936 års arrendeutrednings betänkande samt dels i det yttrande över arrendeutredningens betänkande, som den 16 januari 1939 avgavs av Svenska lantarbetareförbundet. Där i anfördes bl. a., att enligt förbundets mening i fråga om byggnadsskyldighet en förändring i allmänna arrendelagen vore nödvändig för att komma till rätta med den mångfald missförhållanden, som gälla i avseende å lönebostäderna å arrendegårdarna. Ett föreläggande från vederbörande hälsovårdsnämnd enligt ett kollektivavtals rättsliga krav på en mera genomgående nybyggnad eller förbättring kan därför oftast ej av arrendatorerna effektueras, dels på grund av bristande ekonomiska möjligheter och dels av den anledning att man knappast kan begära några större ekonomiska uppoffringar av arrendatorn i vad det gäller nybyggnad av jordägarens bostäder, framför allt därför att han ej har garanti för att kompenseras för kostnaderna.

Till dessa av lantarbetareförbundet framförda synpunkter kunna ytterligare läggas de vunna erfarenheterna av en bestämd tendens till försämring av bostädernas bestånd å arrendegårdarna i jämförelse med de självägande bruket. Då en allmän förbättring av landsbygdens bostadsbestånd är av ytterst vital betydelse, måste givetvis en sådan utveckling anses icke önskvärd. En förändring i berörda avseende i allmänna arrendelagen skulle otvivelaktigt innebära möjligheter till ett motverkande av nämnda tendens.

Med hänvisning till vad sålunda anförts och som i övrigt utförligare angivits i det särskilda yttrandet av herr Falk till det av 1936 års arrendeutredning avgivna betänkandet, tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i den föreliggande propositionen, att byggnadsskyldighet beträffande vid arrende upplåtna bostäder måtte åvila jordägaren.

Stockholm den 28 oktober 1943.

Bertil Andersson.

Eskil Eriksson.